

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/503/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415202550
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415202550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľa M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, R. nad C., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie sumy 346,- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 18C/97/2015 - 32, zo dňa 13. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 346,- eur s príslušenstvom a o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 34,95 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 346,- eur od 09. 03. 2015 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 211,48 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ ako dlžník a odporca ako poskytovateľ úveru, uzatvorili Zmluvu o úvere č. 603700817 dňa 11. 11. 2011, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľovi úver vo výške 350,- eur, ktorý sa navrhovateľ ako dlžník zaviazal uhrádzať spolu so sumou zvýšenou o príslušný poplatok vo výške 346,- eur v 12. mesačných splátkach počnúc dňom 15. 12. 2011. Navrhovateľ zaplatil odporcovi sumu 696,- eur. Okresný súd uvedenú Zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, poskytnutý úver považoval za spotrebiteľský úver v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to za bezúročný a bez poplatku s poukazom na ust. § 2, 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy. Z tohto dôvodu o povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi 346,- eur rozhodol s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom pri určení jeho výšky vychádzal z Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. s tým, že aj keď navrhovateľ mal vo veci úspech len čiastočný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania vzhľadom na neúspech len v pomerne nepatrných časti.

Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,- eur s príslušenstvom a povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania, podal odvolanie odporca.

Rozsudok okresného súdu považoval za nepreskúmateľný z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Namietol posúdenie Zmluvy o úvere, ako Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko zmluvné strany sa dohodli podľa Všeobecných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, že sa ich právne vzťahy budú spravovať Obchodným zákonníkom. Ďalej uviedol, že odporca nie je povinný preukazovať, na čo v skutočnosti boli financie dlžníkom použité, avšak pre neho je dôležitá skutočnosť, na čo ich pri uzatváraní Zmluvy poskytol. Na prednej strane Zmluvy o úvere je jasne vyznačený účel, ktorý nie je možné spochybniť. Naproti tomu tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že úverom bola financovaná liečba, nie je nijako preukázané, hoci sa o neho opiera celé odôvodnenie rozsudku. Účel bol preukázaný aj v Dodatku k zmluve o úvere, kde sa uvádza, že finančné prostriedky budú použité za účelom nákupu technických zariadení. Odporca tiež namietol vylúčenie aplikácie Obchodného zákonníka, keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Súd sa odvoláva na ustanovenia zákonov, ktoré nie je možné aplikovať na daný prípad, a preto je nutné ho posudzovať ako osobitný odhliadnuc na súdnu prax. Z uvedených dôvodov Zmluva o úvere údaj RPNM obsahovať nemusela a odporca má nárok na vrátenie istiny spolu s dohodnutým poplatkom za jeho poskytnutie. Odporca odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Na základe uvedených skutočností navrhol v odvolaní napadnutej časti rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení sa k odvolaniu odporcu žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Ohľadom charakteru Zmluvy ako spotrebiteľskej, poukázal na ust. zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s uvedením, že už zo samotnej podstaty spotrebiteľského práva vyplýva, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pokiaľ odporca vo svojom odvolaní argumentuje tým, že právne vzťahy vyplývajúce z predmetnej úverovej zmluvy sa majú spravovať Obchodným zákonníkom, zo strany odporcu ide len o obchádzanie zákona, aby sa vyhol posudzovaniu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, vzhľadom na početné chyby v zmluvách, ktoré odporca predkladá spotrebiteľom. V danom prípade ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah medzi navrhovateľom ako spotrebiteľom a odporcom ako dodávateľom, nakoľko navrhovateľ pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ sa tiež nestotožnil s tvrdením odporcu, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 34,95 eur za úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k podaniu odporcu, spolu s režijným paušálom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ohľadne výrokov o priznaní nároku navrhovateľovi a vo výroku o trovách konania, a preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na odvolacie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie vo veci, vykonané dôkazy správne podľa § 132 O. s. p. vyhodnotil a rozhodnutie náležite podľa § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil.

Okresný súd návrh navrhovateľa správne právne posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

Okresný súd správne zmluvu o úvere uzavretú medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom zo dňa 11. 11. 2011 považoval za spotrebiteľskú zmluvu. Okresný súd dostatočným spôsobom odôvodnil aj svoj záver, prečo uvedenú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, ako aj záver, že i keď je v Zmluve o úvere uvedené, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon povolania, len na základe takejto skutočnosti nemožno vyvodiť záver, že zmluva nemá spotrebiteľský charakter tak, ako tvrdí odporca v odvolaní, pokiaľ odporca uvedenú skutočnosť nepreukázal. Pokiaľ navrhovateľ uvedenú skutočnosť spochybnil a tvrdil, že bol výsluhovým dôchodcom, nie je možné uveriť tvrdeniu odporcu, že Zmluva o úvere bola uzavretá za účelom výkonu povolania. Aj zo samotného charakteru Zmluvy je zrejmé, že ide vopred pripravenú formulárovú zmluvu. Navyše od 01. 05. 2014 nadobudol účinnosť zák. č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol novelizovaný aj zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to konkrétne ust. § 52 ods. 2 OZ, kde na konci sa pripojila veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Nakoľko Občiansky zákonník k tomuto ustanoveniu nemá prechodné ustanovenia, od účinnosti tohto zákona platí, že na spotrebiteľské vzťahy sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd sa preto nestotožňuje s odvolacou námietkou odporcu, že uvedená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a že na daný vzťah bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Rozsudok okresného súdu v tomto rozsahu nie je možné považovať za nepreskúmateľný. Navrhovateľ jednoznačne má postavenie spotrebiteľa, vzájomný vzťah účastníkov je občiansko-právnym vzťahom, na ktorý je potrebné aplikovať a vždy prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj v súlade s uplatnením právnych noriem a cieľom ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá zmluva o úvere, takúto zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku správne poukázal aj na závery vyplývajúce z ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Došiel k správne právnomu záveru, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonné náležitosti uvedené v § 9 citovaného zákona, a to predovšetkým dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, v dôsledku absencie daných náležitostí s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) citovaného Zákona, takýto spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd preto správne zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 346,- eur ako sumy, ktorú navrhovateľ zaplatil odporcovi nad rámec poskytnutého úveru (350,- eur), keďže tento spotrebiteľský úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto nebol dôvod zo strany navrhovateľa zaplatiť odporcovi 696,- eur. Okresný súd v rozhodnutí riadne odôvodnil aj priznané úroky z omeškania, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal odporcu na povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,- eur s príslušenstvom potvrdil ako vecne správny.

Rozsudok okresného súdu odvolací súd potvrdil aj vo výroku o troch konania. Okresný súd správne o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. kde navrhovateľovi, ktorý mal vo veci úspech síce čiastočný, ale jeho neúspech bol len v pomerne nepatrnej časti, priznal plnú náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v nadväznosti na § 142 ods. 1 O. s. p. keď navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) vo výške odmeny za jeden úkon právnej služby 26,56 eur (§ 10 ods. 1 Vyhlášky), ako aj režijný paušál vo výške 8,39 eur (§ 16 ods. 3 Vyhlášky) spolu 34,95 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.